

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Α'

29 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1923

ΑΡΙΘ. 18

ΕΓΓΡΑΦΟΝ ΤΗΣ Ι. ΣΥΝΟΔΟΥ

Πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4/17 Σεπτεμβρίου 1923.

Ἀριθ. Συν. Πρωτ. 40
Διεκπ. 2648

Ἐν ἔτει 1909 ἡ Ἑλληνικὴ Κοβέρνις, τῇ αἰτήσῃ τῆς Ἐκκλησίας, συνέταξε καὶ ἐδημοσίευσεν τὸν Γ' Νόμον, περὶ Γεν. Ἐκκλ. Ταμείου, δι' οὗ ἀνέθηκεν αὐτῷ τὴν μισθοδοσίαν τῶν Ἀρχιερέων τῆς Π. Ἑλλάδος Ἱεροκηρύκων, Καθηγητῶν τῶν Θρησκευτικῶν μαθημάτων, προσωπικοῦ Ἱ. Συνόδου καὶ Γεν. Ἐκκλ. Ταμείου, ἐφημερίων, τὴν μόρφωσιν τοῦ κλήρου ἐν Ἱερατικαῖς Σχολαῖς καὶ ἀποστολὴν κληρικῶν εἰς Ἑσπερίαν πρὸς τελειότερον ἐπιστημονικὸν καταρτισμὸν, καὶ τοὺς πόρους αὐτοῦ κατὰ τὰς τότε κριτούσας συνθήκας ἐκάνοντο πρὸς ἀνταπόκρισιν τοῦ Ταμείου εἰς τὰς ὑπ' αὐτοῦ ἀναλαμβανόμενας ὑποχρεώσεις. Ἐχούσα δὲ ὑπ' ὄψει ὅτι ἀπὸ τοῦ 1913 διὰ τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν Νέων Χωρῶν ὁ ἀριθμὸς τῶν μισθοδοτούμενων ὑπὸ τοῦ Γεν. Ἐκκλ. Ταμείου ἐδιπλασιάσθη μὲν διὰ τοὺς Ἀρχιερεῖς, εἰκοσαπλασιάσθη δὲ διὰ τοὺς Καθηγητὰς τῶν Θρησκευτικῶν μαθημάτων, ἀνερχομένους ἤδη εἰς 80, τελευταίως δὲ πάντα τὰ ἔσοδα καὶ δὴ διὰ τοῦ ἀπὸ 26 Ἰανουαρίου ἐ. ἔτ. Νομοθ. Διατάγματος, περὶ μισθολογίας τῶν ὑπαλλήλων, ὀκταπλάσια ἐγένοντο, ἐν ᾧ ἐξ ἀντιθέτου τὰ ἔσοδα αὐτοῦ ἔμειοντο διὰ τῶν νόμων περὶ ἀπαλλοτριώσεως καὶ ἐνοικιοστασιῶν τῶν βοσκῶν ἅμα μὲν ἤρχετο οἰκονομικῶς ἐπίκουρος διὰ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, ὡς κατὰ τὸ ἐνεστὸς ἔτος συνέβη, ἅμα δὲ ἐδημοσίευσεν τὸν 2677 Νόμον, καθ' ὃν ἐξωκλήθια καὶ παρεκκλήσια ἔχοντα ἐτήσιον ἔσοdon ἄνω τῶν 2000 δραχμῶν ὑπάγονται εἰς τὸ Γεν. Ἐκκλ. Ταμείον, οὕτω δὲ ἰκανὰ τοῦτο ἐξ αὐτῶν εἰσπράττει. Ταῦτα διὰ τὴν Ἐκκλησίαν ἦσαν μικρὰ μὲν ἀλλ' ἀσφαλῆ ἐχέγγυα περὶ τῶν προσδοκιῶν, ἃς αὕτη ἐπὶ τῆς Πολιτείας στηρίζει διὰ τὴν ἐξέδρασιν τῶν ἀπαιτουμένων πόρων πρὸς ἀξιοπρεπῆ τοῦ κλήρου συντήρησιν.

Πλὴν μετὰ λύπης ἡ Ἱ. Σύνοδος παρετήρησεν, ὅτι ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμ. 237 τῆς 24 Αὐγούστου ἐ. ἔτ. φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐν ᾧ δημοσιεύεται

Νομοθ. Διάταγμα, περὶ ταμείων Ἐπαγγελματικῆς Σχολῆς καὶ κοινωφελῶν ἔργων Μανωλάδος, ἀναγράφονται ὡς ἔσοδα αὐτοῦ πρὸς συντήρησιν τῆς διὰ τοῦ Νομοθετ. τούτου Διατάγματος ἰδρυομένης ἐν Μανωλάδι Ἐπαγγελματικῆς Σχολῆς, ἐν ἀρθρῷ 4 παραγρ. β'. αἱ καθαραὶ πρόσοδοι τοῦ ἐν Σπάτα ἐξωκλήσιου «Ὁ Ἀγ. Νικόλαος» ὑπηγμένου ἤδη κατὰ τὰ ἀνωτέρω εἰς τὸ Γεν. Ἐκκλ. Ταμείον, ἐπιπροσθέτως δὲ ἀναγράφεται ἐν ἀρθρῷ 5 παραγρ. β'. διάταξις, καθ' ἣν πρὸς ἀνέγερσιν τῆς Σχολῆς ταύτης χορηγεῖται τὸ ἥμισυ τῶν κατὰ τὸ ἐνεστὸς ἔτος εἰσπαραγμένων ὑπὸ τοῦ Γεν. Ἐκκλ. Ταμείου ἐκ τοῦ ἐξωκλήσιου τούτου.

Ἐδολογητῇ τῷ ὄντι καὶ ἀξιεταίω ἡ τοιαύτη τῆς Πολιτείας πρᾶξις μεριμνώσης καὶ περὶ τῆς πρακτικῆς τοῦ λαοῦ μορφώσεως, ἐπιζημία ὅμως τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἵτε ἀποστεροῦσα Αὐτήν, διὰ τῆς προσγινομένης ἰδιοποιήσεως ἀλλοτρίας περιουσίας, τῶν μέσων, δι' ὧν ὠφέλειαν τῇ Πολιτείᾳ πρωτίστως παρέχει διὰ τῆς διαπλάσεως τοῦ χαρακτῆρος τοῦ ἀτόμου, πάσης τάξεως καὶ ἡλικίας καὶ τῇ Πολιτείᾳ ἤμιστον ὠφέλιμος, καθ' ὅσον τὰ εἰς τοὺς Νεοὺς ὑπὸ τῶν ἐδουμένων Χριστιανῶν προσφερόμενα κατὰ τὴν ἀνάγκην ἐκκλησιαστικὴν πρᾶξιν διατίθενται ὑπ' αὐτῆς τῆς Ἐκκλησίας εἰς σκοποὺς καθαρῶς ἐκκλησιαστικούς, πᾶσα δὲ διάθεσις αὐτῶν εἰς ἄλλοτρίους τοιοῦτους οὐ μόνον τοὺς προσφέροντας προσβάλλει ἀλλὰ καὶ τὸ θρησκευτικὸν αἶσθημα μειοῖ, ἐξ οὗ ἀσφαλῆς ἡ μείωσις τῶν ἐσόδων τῶν αὐτῶν ἐπέρχεται, καὶ κατ' ἀκολουσίαν ἐν προκειμένῳ οὐδὲν καὶ ἡ Πολιτεία σοβαρὸν ὠφελεῖται. Ἐκ τούτου ἔχεται ἡ Ἐκκλησία στερρῶς τῆς γνώμης ὅτι ἐκ παραδρομῆς αἱ ἄνω διατάξεις εἰς τὸ Νομ. τοῦτο Διάταγμα παρεσιέφρυσαν, καθ' ὅσον ἄλλως λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν, ὅτι τὸ Κράτος δαπανᾷ ἰκανὰ ἐκ τῶν ἰδίων αὐτοῦ ἐσόδων πρὸς ἰδρύσιν καὶ συντήρησιν κλασικῶν καὶ πρακτικῶν Σχολῶν, ἐξ ἀντιθέτου δὲ ἡ Ἐκκλησία μετὰ δυσχερείας ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς ἐπιτακτικὰς αὐτῆς ὑποχρεώσεις, αἵτινες ἀνοπέρβλητοι θὰ ἦσαν, ἂν αἱ δαπάναι τοῦ Γεν. Ἐκκλ. Ταμείου εἶχον ἀυξήσει διὰ τῆς μισθοδοσίας καὶ τῶν ἐφημερίων καὶ τῆς ἐξυψώσεως ἐν γένει τῶν ὀργάνων Αὐτῆς, ἣδη δὲ διὰ τοῦ ἀνωτέρω Νομοθ. Διατάγματος τὸ Κράτος ἀποστερεῖ αὐτήν τῶν μέσων, δι'

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

§§ Ἡ Ἐκκλησία τῆ συνδρομῆ τῆς Πολιτείας ἐπανευροῦσα τὴν γαλήνην τῆς ἐπ' ἐσχάτων, χωροῦσα δὲ πρὸς ἀναγέννησιν καὶ πρὸς ἐπίτευξιν αὐτῆς δεομένη ὑλικῆς ἐνισχύσεως, ἔλαβε διὰ τοῦ Πρωθιεράρχου τῆς καὶ ἄλλων αὐτῆς ἀντιπροσώπων ἐν ἐπισήμῳ συνεδρίῳ τῆς Κυβερνήσεως ρητὴν καὶ κατηγορηματικὴν ὑπόσχεσιν, ὅτι θὰ τύχῃ ἀσφαλῶς τῆς ὑλικῆς ἐνισχύσεως μόλις ὡς ἐπιτρέψωσιν αἱ περιστάσεις. Ἡ Ἐκκλησία, λαβοῦσα ὑπὸ σημείωσιν τὴν ἐπίσημον ταύτην ὑπόσχεσιν, ἠναγκάσθη πρὸς καιρὸν νὰ στραφῆ πρὸς τοὺς ἐκ τῆς διηνεκῶς μειουμένης περιουσίας τῆς ἀπομειναντας γλίσχρους πόρους καὶ δι' αὐτῶν ὅσον ἐνεστι νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ ἀναμορφωτικὸν αὐτῆς ἔργον. Παρὰ τὸ διέπον ὅμως τὴν Πολιτείαν εὐμενὲς τοῦτο πνεῦμα, αἱ διάφοροι κρατικαὶ ὑπηρεσίαι, μεμονωμένως ἐνεργοῦσαι, προβαίνουν εἰς ἀποφάσεις ὡς πρὸς τὴν ἐκκλησιαστικὴν περιουσίαν ἀντικρως ἀντιθέτους πρὸς τὰς ἐφέσεις τῆς Κυβερνήσεως, ἐνῶ δὲ διὰ τῶν ἐνεργειῶν τῶν τούτων προσκαίρως μόνον καὶ κατ' ἐπιπολὴν θεραπεύουσι κρατικὰς τινὰς ἀνάγκας διὰ τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας, διὰ τῆς ἀπομυζήσεως ὅμως καὶ τῶν τελευταίων αὐτῆς ψυχίων τὴν τε ἐφαρμογὴν τοῦ ἀναδημιουργικοῦ τῆς Ἐκκλησίας προγράμματος παρακωλύουσι καὶ αὐτὰ τὰ θεμέλια τῆς ὑπάρξεώς τῆς διασαλεύουσι. Ἡ Ἱ. Σύνοδος ἠναγκάσθη νὰ διαμαρτυρηθῆ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν κατάστασιν ταύτην, τὰ παράπονά τῆς δὲ διεβίβασεν οὐχὶ ὡς ἀντιμέτωπος πρὸς τὴν Πολιτείαν, οὐδὲ διὰ νὰ δυσχεράνη τὸ ἔργον τῶν κρατικῶν ὑπηρεσιῶν, ἀλλ' ὡς μήτηρ πρὸς τέκνον φιλόστοργον, ὅπερ ἐπὶ μακροὺς αἰῶνας μαύρης δουλείας περιέθαλψε καὶ ἐξέθρεψε, ἀπεκδεχομένη ὡς τροφείων ἐλαχίστην ἀπόδοσιν τὴν περιφρούρησιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας. Ἐχομεν τὴν ἐλπίδα, ὅτι τὸ ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου ὑποβληθὲν τῇ Κυβερνήσει Νομοθ. Διάταγμα, δι' οὗ ἐξασφαλίζεται ἡ περιουσία αὕτη χωρὶς ἡ Πολιτεία, ἐξ ἄλλου, νὰ στερῆται τὸ παράπαν τῶν ἐκ τῆς χρησιμοποίησεως τῆς περιουσίας ταύτης ὠφελημάτων, θὰ υἱοθετηθῆ ἄνευ ἀναβολῆς. Ἡ περιουσιακὴ ἀρτιότης καὶ ἀκεραιότης τῆς Ἐκκλησίας ἀποβλέπει εἰς ὃ καὶ ἡ Πολιτεία κοινὸν καλὸν δίκαιον ὅθεν καὶ ὀρθὸν εἶνε αἱ ἐκάστοτε ἐνέργειαι τῆς Πολιτείας νὰ συντονίζωνται πρὸς τὰς δικαίας ἀντιλήψεις τῆς Ἐκκλησίας, περὶ ὧν λαλεῖ καὶ τὸ ἐν τῇ πρώτῃ σελίδι δημοσιευόμενον ἔγγραφο τῆς Ἱ. Συνόδου.

§§. Πληρωθεισῶν πασῶν τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀθηνῶν χηρευουσῶν ἐφημεριακῶν θέσεων διὰ τῆς εἰς αὐτὰς τοποθετήσεως προσφύγων ἱερέων, οἱ πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Μητροπολίτην ἀπευθυνόμενοι παραπέμπονται ἐφεξῆς εἰς τὰς ἐπαρχίας τοῦ Κράτους, ἐν αἷς, κατὰ τὰς ἀσφαλεῖς ἐκεῖθεν πληροφορίας, ὑπάρχει μεγίστη ἀνάγκη ἱερέων. Ἐπειδὴ ὅμως οἱ πλείστοι ἐξ αὐτῶν δυστροποῦντες ἀρνοῦνται νὰ μεταβῶσιν εἰς τὰς ἐπαρχίας, τὸ Ἐπιφυλακτικὸν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ζητήσαν ἔλαβε τὸν κατάλογον τῶν ἐν τοῖς ὁρίοις τῆς Μητροπόλεως Ἀθηνῶν διαθεσίμων

προσφύγων ἱερέων, ἵνα οἱ ἐνταῦθα ἄνευ θέσεως παραμένοντες καὶ ἐκ τοῦ προσφυγικοῦ ἀποζῶντες εἰσοδήματος, μὴ ἐφωδιασμένοι δ' ὑπὸ τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως διὰ δελτίου ταυτότητος στεροῦνται τοῦ ἐπιδόματος. Παραίνεσις ἀπευθύνεται πρὸς τοὺς ἄνευ θέσεως πρόσφυγας ἱερεῖς νὰ μὴ ἐπιδεινώσιν περισσώτερον καὶ τὴν ἐνταῦθα δημιουργηθείσαν κατάστασιν καὶ τὴν ἑαυτῶν, προθύμως ἀναλαμβάνοντες διακονίαν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις.

§§ Ἡ πρὸς τὸν ἐν Ἀγγλίᾳ διατρίβοντα ἀντιπρόσωπον τῆς Ἱ. Ἐθνοσυνελεύσεως τῶν Κυπρίων διαβιβασθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἐπιφυλακτικοῦ τῶν Ἀποικίων ἀρνητικὴ ἀπάντησις εἰς τὸ γνωστὸν αὐτῆς ψήφισμα, προὐκάλεσεν ἐν Κύπρῳ ὀδυνηροτάτην ἐντύπωσιν. Καὶ ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι παρὰ τῆς ποτινίας Βρετανίας, ἣν ἡ συνείδησις τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου, εἰ καὶ καμφθεῖσαν ἀπροσδοκῆτως πρὸ τῆς θρασυτήτος τῶν ἠττημένων τῆς χθές, δὲν θέλει νὰ θεωρήσῃ ἀδικον, ἀυθαίρετον καὶ ἀνελεύθερον, οὐδέποτε ἀνεμένετο ἀπάντησις ἀμφισβητοῦσα ἀστηρικτικῶς γεγονότα μειοῦντα τὸ κύρος καὶ γόητρον τοῦ Χριστιανικοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Κύπρου, ἀποκλείουσα δὲ πᾶσαν ἐλπίδα καὶ ἀπαγορεύουσα πᾶσαν συζήτησιν τῶν Κυπρίων διὰ τὴν ἔνωσιν μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος. Σύμψαν τὸ Ἑλληνικόν, μετ' αὐτοῦ δὲ πεποιθῆμεν καὶ ὁ πεπολιτισμένος κόσμος, μηδ' αὐτοῦ τοῦ Ἐυρωπαϊκοῦ τύπου ἐξαιρουμένου συμμερίζεται πλήρως τὴν ὀδύνην τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ καὶ τὴν διαβεβαίωσιν αὐτοῦ «ὅτι εἶναι ἠθικῶς ἀδύνατον νὰ συμμερισθῆ τὴν ἀποψιν ταύτην ἢ νὰ παύσῃ καὶ νὰ ἐλπίζῃ ὅτι θὰ ἔλθῃ ἡμέρα, καθ' ἣν ἡ δικαία ἀξίωσις του θὰ ἐπιδοκιμασθῆ ὑπὸ τοῦ Βρετανικοῦ ἔθνους».

§§ Ὁμιλος γυναικῶν «φωτισμένων», ἀναγινωσκουσῶν δηλ. εὐρωπαϊκὰ φεμινιστικὰ περιοδικά, καὶ ἀνακαλυπτουσῶν «βαρεῖαν» τὴν ἐπὶ τῆς ἑλληνίδος γυναικὸς «τυραννίαν» τοῦ ἑλληνος ἀνδρός, ἀπεφάσισαν ἐπαναστατοῦσαι κατὰ τῆς καθεστηκυίας κοινωνικῆς καὶ οἰκογενειακῆς «τῶν ἀφωτιστῶν» ἑλληνίδων θέσεως, νὰ προπαγανδίσωσιν εἰς τὰς ὁμοφύλους τῶν τὰς ἐπαναστατικὰς αὐτῶν τάσεις καὶ νὰ ἐξεγείρωσιν οὕτω αὐτὰς εἰς πόλεμον κατὰ τοῦ ἀνδρός, καθισταμένης οὕτω πνευματικῆς, ἠθικῆς, οἰκονομικῆς καὶ... πολιτικῆς αὐτοῦ ἀνταγωνιστρίας! Καὶ κατὰ πόσον μὲν ὁ «Σύνδεσμος Ἑλληνίδων ὑπὲρ τῶν δικαιωμάτων τῶν γυναικῶν» οὗτος ἀποτελεῖται ἐκ «φωτισμένων» γυναικῶν, μαρτυρεῖ καὶ ἡ τελεία ἀγνοία τῆς οὐσίας καὶ τοῦ σκοποῦ τῆς τε εὐρωπαϊκῆς «φεμινιστικῆς» κινήσεως καὶ τῶν κοινωνικῶν παρ' ἡμῖν συνθηκῶν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ μεγαλοπρεπῆς τίτλος τοῦ δι' οὗ ἀγωνίζονται περιοδικοῦ τῶν «Ὁ ἀγῶνας τῆς γυναίκας». Τὸ μόνον δ' ἀποτέλεσμα τοῦ «ἀγῶνα» τῶν τούτου θὰ εἶνε ν' ἀντικαταστήσῃ τὸν ἐν ταῖς κεφαλαῖς δεσποινιδίων τῶν σωζόμενον νοῦν διὰ καπνῶν, μὴ προωυνεζόμενον εὐχάριστα πράγματα.

§§ Ὅτι ὁ ἀριστος τρόπος καταρτισμοῦ σωμάτων ἐν ὑγιείᾳ ἀρτίων εἰς ἐνοίκησιν ὑγιᾶς νοῦ εἶνε ἡ κατὰ φύσιν ζωὴ τοῦ ὑπαίθρου ἐν ἀπολαύσει τοῦ καθαροῦ

αέρος, τῶν ζειδῶρων τοῦ ἡλίου ἀκτίνων καὶ τοῦ πολυχρήστου ὕδατος, ἀποτελεῖ ἀξίωμα βιονομικὸν ἀναντίρρητον. Νομίζομεν ὅμως ὅτι ὁ πρὸς ἐφαρμογὴν καὶ διάδοσιν τῆς ζωῆς τοῦ ὑπαίθρου νεοσύστατος καλὸς σύλλογος θὰ ἔπραττε κάλλιον νὰ προσδώσῃ εἰς ἑαυτὸν τίτλον προσφωρότερον τοῦ τίτλου «Σύλλογος φυσιολατρείας» κατὰ τοσοῦτο μᾶλλον καθ' ὅσον τῶν μελῶν αὐτοῦ ἡ θρησκεία δὲν εἶνε ἡ θρησκεία τῆς φύσεως», ὡς ἀναφέρεται ἐν τοῖς δημοσιεύμασί του, διότι, βεβαίως, οὔτε πρὸς θρησκευτικὴν τῆς φύσεως λατρείαν ἐξέρχονται εἰς τὸ ὑπαίθρου, οὔτε καὶ οἱ τυχὸν ὀπαδοὶ τοῦ πανθεισμοῦ παρ' ἡμῖν προήχθησαν εἰς σύμπηξιν θρησκευτικῆς ὀργανώσεως.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

— Ἐχορηγήθη τῷ Σεβ. Μητροπολίτῃ Φωκίδος 20ήμερος ἀπουσίας ἄδεια ἐκ τῶν καθηκόντων του δι' Ἀθήνας.

— Ἐπὶ τῇ δημοσιεύσει Νομ. Διατάγματος, δι' οὗ τὰ ἔσοδα τοῦ εἰς τὸ Γεν. Ἐκκλησιαστ. Ταμεῖον ὑπηγμένου ἐξωκκλησίου «Ὁ Ἁγ. Νικόλαος» ἐν Σχάτα περιέρχονται εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς Ἐπαγγελματικῆς Σχολῆς Μανωλάδος, ἀπεφασίσθη νὰ ἀποσταλῇ διαμαρτυρία εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ ζητηθῇ ἡ ἀκύρωσις τῶν ἀντικανονικῶν τούτων διατάξεων.

— Ἀνεκοινώθη τῷ Σεβ. Ἀργολίδος, ὅτι ἐνεκρίθη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργεῖου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ὁ συμπληρωτικὸς πίναξ τῶν ἐτήσιων εἰσφορῶν τῶν Ἱ. Ναῶν καὶ Μονῶν τῆς δικαιοδοσίας του ὑπὲρ τοῦ παρ' αὐτῷ Ἐπισκοπ. Γραφείου.

— Ἀπεστάλη τῷ Ὑπουργεῖῳ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν πίναξ εἰσφορῶν τῶν Ἱ. Ναῶν καὶ Μονῶν τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Κερκύρας πρὸς σύστασιν παρ' αὐτῇ Μητροπολ. Γραφείου.

— Ἀνεκοινώθησαν τοῖς οἰκείοις Ἱεράρχαις ὅτι διὰ Β.Δ. ἐνεκρίθησαν αἱ ἀποφάσεις κατὰ τῶν ἱερέων Κ. Πισκόπου, Γ. Κατσαδούρα, Ν. Γιάκου καὶ Ἀπ. Τσιτσιμπίκου.

— Ἐχορηγήθησαν τοῖς Σεβ. Μαντινείας καὶ Κυθήρων ἄδειαι 10ημέρου ἀπουσίας ἐκ τῶν ποιμαντορικῶν καθηκόντων των δι' Ἀθήνας.

— Ἀνεκοινώθη τῷ Γεν. Ἐκκλησ. Ταμεῖῳ, ὅτι ἐξελέγη Ὁγουμλίον τῆς Ἱ. Μονῆς Ἄστρα ἐν Κεφαλληνίᾳ καὶ ἀπρητίσθη ἐκ τῶν Γερμανοῦ Δημητράτου Ὁγουμένου, Παναρέτου Λιζερῆ καὶ Γερβασίου Θεοδωράτου, Συμβούλων.

— Ἀνεκοινώθησαν τῷ Γεν. Ἐκκλησ. Ταμεῖῳ οἱ διορισμοὶ ὡς προσωρινῶν Συμβούλων Εὐφροσύνου Στίβα, τῆς Ἱ. Μονῆς Κηπουραίων καὶ Ἱεροθέου Παπαδάκη τῆς Ἱ. Μονῆς Ζωῶδ. Πηγῆς.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΑΘΗΝΩΝ

Τῇ ἑορτῇ τῶν Γενεθλίων τῆς Θεοτόκου, χοροστατοῦντος τοῦ Σ. Μητροπολίτου Φθιώτιδος, ἐτελέσθησαν ἐν Ἀμα-

ρουσίῳ τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἀνακαινισθέντος ἀρχαίου Βυζαντινοῦ, πάλαι δὲ καθεδρικοῦ τῆς κωμοπόλεως ναοῦ τῆς Παναγίας τῆς Ὁδηγητρίας, καθ' ἃ συνέρρευσε πλῆθος εὐσεβῶν προσκυνητῶν. Ἡ τελετὴ ἔληξε δι' ἐπικάϊρου ἱστορικοῦ λόγου τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος.

— Ὁ Μακ. Μητροπολίτης μεταβὰς εἰς Ἀΐγιον τὴν παρελθούσαν ἐδῶμαξιν προσέτη τῆς μεγάλης πανηγύρεως τοῦ ἁγίου Σώζοντος, εἰς ἣν συνέτρεξαν ἄπειρα πλῆθη, καὶ ἐτέλεσε τὰ ἐγκαίνια δύο ναῶν. Ὡσαύτως μεταβὰς καὶ εἰς τὴν νῆσον Ἀγιάστριον (ἀπέναντι τῆς Λίγινης) πρὸς ἐπίσκεψιν καὶ διδασκαλίαν τοῦ ποιμνίου ἐτέλεσε καὶ ἐκεῖ τὰ ἐγκαίνια ἐνὸς ναοῦ. Ἐπανεκάμφε δὲ εἰς Ἀθήνας τὴν παρελθούσαν Τετάρτην.

— Ἐχορηγήθη δεκαήμερος ἀπουσίας ἄδεια, εἰς τὸν Αἰδ. Γεώργ. Μανωλᾶν, ἐφημέριον τοῦ ἱερ. ναοῦ Ἁγ. Νικολάου (Κάτω Πατησίων).

— Διωρίσθη προσωρινὸς Ἐφημέριος τοῦ παρεκκλησίου τῆς Ἁγίας Κυριακῆς, ὁ Πανσοτος Χρύσανθος Γεουλίδης.

— Ἐχορηγήθη δεκαήμερος ἀπουσίας ἄδεια εἰς τὴν Αἰδσα. ἐφημ. τοῦ ἐν Πειραιεῖ ἱερ. ναοῦ Ἁγίου Διονυσίου, Ἰακώβου Μουρούζην.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

— Ἐξουσιοδοτήθη ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν Σ. Μητροπολιτῶν Κοζίκου, Νεοκαισαρείας καὶ Ρόδου, ὅπως, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ νομομαθῶν, μελετήσῃ τὴν ἐν τῷ μέλλοντι Ἐκκλησιαστικὴν ὀργάνωσιν τοῦ Πατριαρχείου καὶ ὑποβάλλῃ σχετικὸν ὑπόμνημα εἰς τὴν Ἱ. Σύνοδον διὰ τὰ περαιτέρω.

— Ἀπεφασίσθη, ὅπως εἰς τὴν κατὰ Χάλκην Θεολ. Σχολὴν προσληφθῶσι, πλὴν τῶν ὀρισθέντων διὰ τὸ ἀρχόμενον σχολ. ἔτος 30 ὑποτρόφων, καὶ ἐσωτερικοὶ ἰδίουσυντήρητοι μαθηταὶ ἐπὶ καταβολῇ 300 λιρῶν ἐτησίως, ὑποκειμένοι εἰς πάσας τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ πλὴν τῆς σχετικῆς ἐπὶ ἐγγυήσει πρὸς χειροτονίαν ὑποχρέωσως.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

— Ὁ ἐν Μόσχᾳ Πατριάρχ. ἀντιπρόσωπος Ἀρχιμ. Ἰάκωβος ἐν ἐκθέσει του πρὸς τὸ Οἶκον. Πατριαρχεῖον περὶ τῆς ἐν Ρωσίᾳ ἐκκλ. καταστάσεως, ἀναφέρει, ὅτι, καίτοι ὁ Μ. Πατριάρχης Τύχων ἔχει τὸ πλεῖστον τοῦ λαοῦ μετ' ἐκυτοῦ, οὐχ' ἥττον ὑπερισχύει ἡ Ζῶσα Ἐκκλησία, ὑποστηριζομένη ὑπὸ τῆς Σοβιετικῆς Κυβερνήσεως, ὅτι δὲ ὁ νέος πρόεδρος τῆς ἀνωτάτης Ἐκκλ. διοικήσεως ὁ τιλογοροῦμενος Μητροπολίτης Ὁδησοῦ Εὐδόκιμος, ἀφιχθεὶς εἰς Μόσχαν, ἀνέλαβε τὰ καθήκοντα αὐτοῦ ὡς πρόεδρου, τῆς ἐλευσεῶς του μελλούσης νὰ ἐντείνῃ τὴν μεταξὺ τῶν δύο μερίδων πάλιν. Οὕτω Συνέλευσις ὄλων τῶν Ἐκκλησ. μερίδων, πλὴν τῶν Τυχωνικῶν, προεδρευθεῖσα ὑπὸ τοῦ Μ. Ὁδησοῦ καθήργησεν ὀριστικῶς πάσας τὰς μέχρι τούδε ἐκκλῆσ. ἐμάδας. Ἀντ' αὐτῶν δὲ καθωρίσθη νέον ἐκκλ. Διοικητικὸν

σύστημα ἐν Ρωσσίᾳ, ἀνασυνισταμένου τοῦ Συνοδικοῦ καθεστῶτος ὑπὸ τίτλον «Ἱερά Σύνοδος τῆς Ὁρθοδόξου Ρωσικῆς Ἐκκλησίας», ἰπώτερον ἐχούσης σκοπὸν ὅπως προσελκύσῃ τοὺς Τυχωνικούς καὶ ἐπιφέρῃ τὴν εἰρήνευσιν τῆς Ἐκκλησίας.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΒΑΝΙΑΣ

— Ὁ Ἀρχιμ. Βησσαρίων Τζοβάνη, μεταβίς εἰς Σερβίαν, ἵνα κανονίσῃ ἐκκρεμῆ ζητήματα μεταξὺ τῶν Ἐκκλησιῶν Ἀλβανίας καὶ Σερβίας, ἀρῶντα εἰς τὰς ἐπισκοπὰς Ὁχορῆδος καὶ Σκόδρας, ἔθιξε καὶ τὸ ζήτημα τοῦ αὐτοκεφάλου τῆς Ἀλβανικῆς Ἐκκλησίας, ζητήσας τὴν ἀναγνώρισιν αὐτῆς ὑπὸ τῆς Σερβικῆς Ἐκκλησίας, ἥτις ὅμως ἐδήλωσεν ἐκυτὴν ἀναρμόδιαν νὰ ἐπιληφθῇ ζητήματος, ὑπαγομένου εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Οἴκουμ. Πατριαρχείου.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ

Κατὰ τὰς Ρουμανικὰς ἐφημερίδας, ὁ Σύμβουλος τῶν Τρανσυλθανῶν βιομηχάνων καὶ βουλευταὶ τινες ὡς καὶ αἰμιονότῃτες τῆς Τρανσυλθανίας ὑπέβαλον ἀναφορὰν εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ὄρησκευμάτων Ὑπουργεῖον τῆς Ρουμανίας, δι' ἧς ἐξαιτοῦνται, ἵνα ἡ Ἱερά Σύνοδος συνεργομένη τὸ ταχύτερον συζητήσῃ καὶ ἀποφασίσῃ τὴν ἐνοποίησιν τοῦ ἡμερολογίου ὑφ' οὗ ὄρους ἀπεφάσισεν αὐτὴν τὸ πρό τινος συγκροτηθῆν ἐν τῷ Οἴκουμ. Πατριαρχεῖῳ Πανορθόδοξον Συνέδριον. Εἰς τὴν ἀναφορὰν ταύτην τονίζεται ἡ ζημία, ἣν ὄφιστανται ἡ βιομηχανία καὶ τὸ ἐμπόριον ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι πλεῖστα ἑορταὶ τιμῶνται εἰς δι' ἀργίας, ἥτοι κατὰ τὸ νέον καὶ τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον.

Ἰνωτόν, ὅτι ἡ ἔνωσις τῶν δύο ἡμερολογίων, εἰάν θὰ ἐφαρμοσθῇ, θέλει γίνῃ κατὰ τὰς ἀποφάσεις τοῦ Πανορθόδοξου Συνεδρίου ἀπὸ τῆς 1)14 Ὀκτωβρίου 1923.

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΒΕΛΛΑΡΑΒΙΑΣ

Ἐν τῇ «Πολιτείᾳ» Κπόλεως ἀναγινώσκομεν τὰ ἑξῆς:

Ἐν Κισινεβίῳ, πρωτεύουσιν τῆς Βεσσαραβίας διεξάγονται ὑπὸ ἐπιτροπῆς διορισθείσης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ὄρησκευμάτων, ἀνακρίσεις ἐξ αἰτίας καταγγελίας ὅτι πολλὰ ἀκίνητα κτήματα τῆς ἐκκλησίας τῆς ἀρχιεπισκοπῆς ἀπληλοτριώθησαν ἐπ' ὀνόματι διαφόρων κληρικῶν.

Ὁ ἀρχιεπίσκοπος Γούριε διεκρίθη διὰ τὴν ἀδιάλλακτον ἐπιμονὴν του ἔπως ἡ ἀρχιεπισκοπὴ ἀναγορευθῇ εἰς μητρόπολιν καὶ ὅπως προσαρτηθῶσιν εἰς αὐτὴν ἐπισκοπαὶ τινες κρατούμεναι ὑπὸ τῆς μητροπόλεως Μολδαυίας (Ἰαίου), δοθῶσι δὲ εἰς τὴν ἰδρυθησομένην μητρόπολιν Βεσσαραβίας προνόμια αὐτονομίας, εἰς καὶ ἐπὶ ρωσικῆς.

Παρὰ τοῖς κληρικῶν κύκλοις τοῦ Ἰαίου λέγεται ὅτι θὰ τιμωρηθῶσι παραδειγματικῶς πολλοὶ τῶν περὶ τὸν ἀρχιεπίσκοπον Γούριε κληρικῶν καὶ αὐτὸς δὲ θὰ καταδικασθῇ νὰ διέλθῃ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ βίου του ἐντὸς μοναστηρίου ὡς ἀπολύτως καλόγηρος.

ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

— Ἐν Ρωσίᾳ ἀπὸ τινος ἐργάζεται Παλικὴ ἀπο-

στολή πρὸς διατροφήν πεινῶντων. Συστήσασα ἕξ βοηθητικούς σταθμούς εἰς διαφόρους πόλεις, χρησιμοποιοῦσα δὲ σύνεργον ἐκ δύο χιλιάδων ὑπαλλήλων Ρώσων, διατηρεῖ ὀκτὼ μεγάλας ἀποθήκας ζωοτροφῶν καὶ διαθέτει 500 δημόσια μαγειρεία. Ὁ ἀριθμὸς τῶν δι' αὐτῶν διατρεφόμενων υπερβαίνει τὰς 100.000. Ἰδίως ἡ ἀποστολὴ ἔστρεψε τὴν προσοχὴν τῆς εἰς τὴν περιποίησιν τῶν κατὰ χιλιάδας ἐγκαταλειμμένων καὶ πεινῶντων παιδίων, ἵτινα παραδίδει εἰς ἄσυλα καὶ ὄρφανοτροφεία.

— Ἐτῆ 17 Ἀύγ. ἐγένετο ἡ 51η ἐθνικὴ πρὸς τὴν Ἀγίαν Γῆν ἐκ Γαλλίας ἀποδημία ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τῶν Ἀσσομψιονιστῶν Πατέρων, ἧς μετέσχον 100 προσκυνηταὶ ὧν προεξῆρχεν ὁ Σεβ. Baudrillard τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας Καθηγητῆς. Ἐν τῷ προγράμματι τῆς ἐπισκέψεως τῆς ἀγ. Γῆς περιλαμβάνετο ὁ ὑπὸ τοῦ Σεβ. ἐγκαινισμὸς μεγαλοπρεποῦς βασιλικῆς ἐν Ναζαρέτ, καθιερωμένης εἰς τὸν παῖδα Ἰησοῦν.

— Ἀνεγράφη ὅτι πρῶτος Ἐπίσκοπος ποιησάμενος χρῆσιν ἀεροπλάνου πρὸς μετάβασιν εἰς Ρώμην εἶνε ὁ πρὸ τινος ἐξ Οὐγγαρίας εἰς ἐπίσκεψιν τοῦ Πάπα ἐναερίως μεταβάς Σεβ. Mikas. Ἡ ἐπιβίβασις εἰς τὸ ἀεροπλάνον ἐγένετο ἐπισήμως μετὰ τὴν λειτουργίαν τῶν κωδῶνων κρουομένων.

— ΣΙΩΝΙΣΜΟΣ

Ἰδρῦθη ἐν Θεσσαλονίκῃ ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ ἔτους τούτου νέον Ἰσραηλιτικὸν μηνιαῖον περιοδικὸν ὑπὸ τὸν τίτλον «Νέα Σιών», συντασσόμενον ἑλληνιστὶ καὶ ἀποσκοποῦν εἰς τὴν παρὰ τοῖς Ἰσραηλίταις τῆς Ἑλλάδος προαγωγὴν τοῦ Σιωνισμοῦ.

Ἐξ αὐτοῦ ἀρῶμεθα τὰς ἀκολουθοῦσας ἐνδιαφερόσας εἰδήσεις:

— Ἐπ' ἐσχάτων παρατηρήθη αἰσθητὴ μεταβολὴ εἰς τοὺς ἀραβικοὺς κύκλους τῆς Παλαιστίνης, μὴ ἐκδηλοῦντας πλέον τάσεις ἐχθρικός πρὸς τοὺς Ἰσραηλίτας.

— Κατὰ τὴν τελευταίαν ἐν Παλαιστίνῃ ἀπογραφὴν κατεγράφησαν 400.000 Ἀράβων καὶ 120.000 Ἰσραηλιτῶν. Τὰ ἀποτελέσματα ταῦτα οἱ σιωνιστικοὶ κύκλοι κρίνουσι λίαν ἱκανοποιητικά, ἀποδίδονται δ' εἰς τὴν ὀσημέραι ἀξαναομένην μετανάστευσιν Ἰσραηλιτῶν εἰς Παλαιστίνην.

— Ἐν Ἱερουσαλήμ ἐτελεύτησε ὁ Ἐλιέξερ Μπὲν Ἱεουδά, τιμώμενος παρὰ τοῖς Ἰσραηλίταις ὡς μέγας λεξικογράφος τῆς Ἑβραϊκῆς καὶ ἀπόστολος τοῦ ἐθνικοῦ ἑβραϊκοῦ κινήματος. Θεωρῶν τὴν Ἑβρ. γλῶσσαν ὡς ἀπαραίτητον εἰς τὸν Ἑβραϊκὸν ἐθνικισμὸν, ἠρνεῖτο νὰ ὀμιλῇ ἄλλην. πλὴν αὐτῆς, γλῶσσαν, καὶ

ἐν αὐτῇ τῇ οἰκογενεῖα του, παραγωγικώτατος δ' ὢν συγγραφεύς, ἡσχολεῖτο ἀπὸ μακρῶν ἐτῶν εἰς τὸν καταρτισμὸν ἑβραϊκοῦ Ἑγκυκλοπαιδικοῦ Λεξικοῦ, ὅπερ ἀφῆκεν ἡμιτελές. Ἡ κηδεῖα τοῦ «πατρὸς τῆς νεοῆβρ. γλώσσης» καὶ «μεγάλου διδασκάλου» ἐγένετο ἐν Ἱεροσολύμοις πάνδημος, κατ' αὐτὴν δὲ πάντα τὰ ἑβρ. καταστήματα ἦσαν κλειστά.

—Ὁ ἀποθανὼν Ἰσραηλῆτης Σὲρ Ἡλὶ Καντοῦρι διὰ διαθήκης του κατέλιπεν εἰς τὴν Ἀγγλικὴν Κυβέρνησιν 100.000 λιρῶν στερολινῶν ὅπως διατεθῶσι πρὸς ἴδρυσιν σχολείων ἐν Παλαιστίνῃ καὶ Μεσοποταμίᾳ. Ἡ Ἀγγλ. Κυβέρνησις καὶ οἱ ἐκτελεστοὶ τῆς διαθήκης ἀπεφάσισαν ὅπως ὀλόκληρον τὸ ποσὸν διατεθῆ πρὸς ἀνάγεσιν Ἑβραϊκῶν σχολείων ἐν Παλαιστίνῃ.

NEA BIBLIA

[Ἡ «Ἐκκλησία», βιβλιογραφεῖ πᾶν σύγγραμμα, οὗ ἀντίτυπον στέλλεται πρὸς τὴν Διεύθυνσιν].

Χαριλάου I Παπαϊωάννου δ. θ., Τὸ 2215 Χειρῶγραφον τῆς Καινῆς Διαθήκης τὸ ἐν τῇ Μητροπόλει Κιτίου τῆς Κύπρου. Ἐν Ἀθήναις, τύποις Π. Δ. Σακελαρίου 1923. Παρέχεται ἡ ἐπιμελής περιγραφή του ἐν λόγῳ χειρογράφου (σ. 9—21), εἶτα δ' ἀντιβάλλεται τὸ κείμενον αὐτοῦ πρὸς τὰ κυριώτατα τῶν χειρογράφων καὶ τὰς αὐθεντικωτέρας ἐκδόσεις (σ. 25—70), ἐν τέλει δὲ δημοσιεύεται τὸ τῷ χειρογράφῳ συνημμένον «Συναξάριον τῶν Εὐαγγελίων τοῦ ὄλου χρόνου...» Ἡ ἐκδοσις λίαν ἐπιμελελημένη καὶ ἀκριβής.

Μ. Β. Σαπνᾶ, Ἡ ὕδρευσις τῶν Ἀθηνῶν ἀπὸ τῶν Ὑμηττῶν (20—40 χιλ. κυβ. μ. ὕδατος ἡμερησίως). Μελέτη ἐπιστημονική, τεχνική καὶ οἰκονομική. «Ὁ μέχρι τοῦδε ἀδικαιολογητῶς προκαταδικασθεὶς ὡς ἀνυδρὸς Ὑμηττὸς—λέγει περαίνων τὴν μελέτην του ταύτην ὁ σ.—εἶνε ἐνδεδειγμένος ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίαν νὰ ἐπισύρῃ τὴν προσοχὴν τῶν ἀρμοδίων πρὸς ὕδρευσιν τοῦ κλεινοῦ τῆς Παλλάδος ἄστεως καὶ διότι εἶνε παρόμοιος γεωλογικῶς καὶ ὑδρολογικῶς πρὸς τὴν Πεντέλην καὶ τὸ Ἄ ὄριον, καὶ διότι τὰ ἐκτελεσθησόμενα ἔργα ἐντὸς αὐτῶν τῶν Ἀθηνῶν εἶνε οἰκονομικώτερα καὶ μὲ περισσοτέρας ἐνδείξεις ἐπιτυχίας ἀπὸ οἰανδήποτε ἄλλην περιφέρειαν, καὶ πᾶσα θυσία εἶνε δεικαιολογημένη.

Γ. Π.

Ἐπόμνημα τοῦ ἐν Κ. Π. Ἐκκλ. Μουσικοῦ Συλλόγου πρὸς τὴν Α. Θ. Π. τὸν Οἶκουμ. Πατριάρχην «περὶ τοῦ ἐντελῶς ἀδυνάτου τῆς ἐναρμονίσεως τῶν μελῶν τῆς Βυζαντινῆς Ἐκκλ. Μουσικῆς ἀνευ ἀλλοιώσεως καὶ παραμορφώσεως αὐτῶν» (ΚΠ. 1923). Ἐν τῷ ἀξιολόγῳ τούτῳ ὑπομνήματι ἀποδεικνύεται ὅτι «λόγοι ἐπιστημονικοὶ καὶ ἐθνικοὶ καὶ θρησκευτικοὶ πείθουσιν, ὅτι ἡ μουσικὴ ἡμῶν δὲν πρέπει νὰ περιβληθῇ τὸν μανθῶνα τῆς τετραφώνου μουσικῆς, ἀλλὰ νὰ καλλιεργηθῇ ἐν τοῖς ἰδιοῖς αὐτῆς ὄριοις, ἀλλως θὰ ἐκφυλισθῇ τελείως πρὸς ζημίαν ἐθνικὴν».

Ἐπισκόπου Κίτρους κ. Παρθενίου Βαρδάνα, Περὶ Νεοελληνικῆς Μουσικῆς (Θεσσαλονίκη 1923) 16ον, σελ. 47. Ὁ σ., ποιούμενος ἐμπέριστατωμένην ἀνασκόπησιν

τῆς ἱστορίας τῆς Μουσικῆς ἀπὸ τῶν ἀρχαιότατων χρόνων διερμηνεύει κοινὸν πόνον πρὸς δημιουργίαν *μουσικῆς γνησίως ἐθνικῆς*, καθαρᾶς νεοελληνικῆς μουσικῆς τέχνης, ἀπηλλαγμένης παντὸς δανείου στοιχείου ἀφ' οὗ ἄλλως τε πρὸς τοῦτο ὑπάρχει ὀλικὸν ἀφθονώτατον, γνησίως καὶ ἀμιγῶς ἐλληνικόν. Ἐν τέλει ὁ σ. διαγράφει τὸν τρόπον δι' οὗ θὰ ἦτο ἐπιτευκτὴ ἡ δημιουργία ἐλληνικῆς μουσικῆς, ἐκκλησιαστικῆς καὶ μὴ, καὶ θίπεφεύγοντα τὰ ἀσχημίζοντα νῦν τὴν μουσικὴν τοῦ Ἔθνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν.

Νικολάου Βασιλειάδου, Ποῖα παιδιά μας εἶναι ἐξυπνα; Πῶς γεννῶνται τὰ ἐξυπνα παιδιά; Πῶς καὶ ποῦ ἀναπτύσσονται; (Ἀθῆναι 1923, 16ον σ. 24). Ὁ σ. ἀπεκρυστάλλωσεν εἰς ἀδράς σκέψεις, ἀνακοινωθείσας ἐν διαλέξει ἐν τῷ «Παρνασσῷ» τάπαυγάσματα τῆς μακρᾶς ἱατρικῆς καὶ κοινωνικῆς πείρας του ἐπὶ τῆς ἐν τῇ προμετωπίδι τοῦ βιβλιδίου ἐρωτημάτων, ἀρτῶν τὰ πορίσματα του διὰ παραδειγμάτων καὶ προτροπόμενος τὴν «ἐμπνευσμένην πόλιν τοῦ ἀρχαίου κόσμου» ὅπως φιλομιῆται ν' ἀποδίδῃ εἰς τὴν Πατρίδα τέκνα, σώματός τε καὶ πνεύματος ῥώμῃ ἀκμαῖα.

Ἀντύπᾳ Μοναχοῦ, Ἡ ἐπάφωτος λυχνία ἦτο ἔρμηνεία τῆς Ἱερᾶς Ἀποκαλύψεως Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου (Ἀθῆναι 1923, 8ον, σελίδες 290). Ὁ σ., ἀφοσιώσας ἑαυτὸν μετα ζήλου εἰς τὴν μελέτην τῆς Ἀποκαλύψεως ἤχθη ἐπὶ τὴν ἐρμηνείαν αὐτῆς, ἣν χαρακτηρίζει: εὐσεβῆς προσπάθεια πρὸς ἀνίχνευσιν τῆς ἀληθείας.

Α. Γ. Φ.

ΜΟΥΣΙΚΟΝ ΛΥΚΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΡΜΟΥ 119

Πρόγραμμα.—α) Διδασκαλία πιάνου, ἐγχόρδων καὶ πνευστῶν ὀργάνων τῆς φωνητικῆς μουσικῆς καὶ τῶν θεωρητικῶν μαθημάτων.

β) Τῆς ἀπαγγελίας καὶ δραματικῆς.

γ) Τῶν λαϊκῶν ὀργάνων.

δ) Καὶ τῆς ἐλληνικῆς μουσικῆς (ἐκκλησιαστικῆς σχολικῆς καὶ λαϊκῆς).

Προσωπικόν.—Καλλιτέχναι τῆς μουσικῆς καὶ δραματικῆς τέχνης, ἀπόφοιτοι τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν καὶ ἄλλων μουσικῶν ἰδρυμάτων, ἐλληνικῶν καὶ ξένων.

Τμήματα.—Πρωινά (8—12½), ἀπογευματινὰ (2—7) καὶ ἑσπερινὰ (7—9½ μ. μ.).

Μέθοδοι.—Ἐφαρμογὴ τῶν καλυτέρων παιδαγωγικῶν συστημάτων διὰ τὴν μεθοδικὴν μόρφωσιν τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν, ἰδίᾳ δὲ τῶν ἀρχαρίων μικρῶν καὶ μεγάλων.

Γενικαὶ ἀρχαί.—Τακτικὴ διδασκαλία—αὐστηρὰ τάξις καὶ ἐπιβλεψίς—εὐκολία μελέτης καὶ πληρωμῆς—διδασκτρα ἀνάλογα.

Πληροφορία.—Ἐγγραφαὶ καὶ πληροφορία καθ' ἑκάστην 10—12 1)2 π. μ. καὶ 4—8 μ. μ.

Ἐρμου 119 καὶ Χριστοπούλου 2

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἀσωμάτων Πετράκη

Προκηρύνει ὅτι

Τὴν 7ην Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Κακουργιοδικείου Ἀθηνῶν καὶ ἀπὸ τῆς 10—12 π. μ. ὥρας θέλουσιν ἐνεργηθῆναι αἱ ἑξῆς δημοπρασίαι :

- 1) Τῶν ἐν θέσει «Κεφαλάρι—Κηφηστίας» 61 οἰκοπέδων.
- 2) Τοῦ ἐν θέσει Σωτηράκι οἰκοπέδου ἐκ πῆχ. τεκτ. τετρ. 6,348.
- 3) Τῶν ὑπ' ἀριθ. 16 καὶ 17 οἰκοπέδων ἐν θέσει Παγκράτι.

Ἐν τῇ Μονῇ τῇ 24 Σεπτεμβρίου 1923.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον

Ἀρχιμ. Νικόδημος Ἀντωνίου
» Σεραφεῖμ Κωνσταντινίδης
» Θεοδοσίος Ταμπούρος

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παλαιοκαρυᾶς

Προκηρύνει ὅτι

Ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐνεργηθησομένη ἐν Δεσκάτῃ καὶ ἐν τῷ συνῆθει τῶν δημοπρασιῶν τόκῳ τὴν 16ην Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἡ ἐκποίησις 36 τράγων διαφόρων κατηγοριῶν τῆς Ἱ. Μονῆς Παλαιοκαρυᾶς συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθ. 4 ἐ. ἔ. διακηρύξει αὐτῆς.

Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Παλαιοκαρυᾶς τῇ 7 Σεπτεμβρίου 1923.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον

Δανιὴλ Τσιτσούρας
Γεράσιμος Ζαφίρης

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παλαιοκαρυᾶς

Προκηρύνει ὅτι

Ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐνεργηθησομένη ἐν Δεσκάτῃ τὴν 16 Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἡ ἐκποίησις 2 ἀγελαδῶν στείρων, 1 ἀγελαδὸς μετὰ μόσχου, 1 δαμαλεὺς 6 ἐτῶν καὶ 2 δαμάλεων 5 ἐτῶν τῆς Ἱ. Μονῆς Παλαιοκαρυᾶς συσφῶδα τῇ ὑπ' ἀριθ. 2 ἐ. ἔ. διακηρύξει τῆς ἰδίας Μονῆς.

Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Παλαιοκαρυᾶς τῇ 7 Σεπτεμβρίου 1923.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον

Δανιὴλ Τσιτσούρας
Γεράσιμος Ζαφίρης

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Μυτιλήνῃ Ἱερᾶς Μονῆς Ὑψηλοῦ

Προκηρύνει ὅτι

Ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποίησεως ἐνεργηθησομένη ἐν Σιγρίῳ τῇ 23 Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν 6 βόας ἀνήκοντας εἰς τὴν Μονήν.

Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς.

Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Ὑψηλοῦ τῇ 26 Αὐγούστου 1923.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Μυτιλήνῃ Ἱερᾶς Μονῆς Ὑψηλοῦ

Προκηρύνει ὅτι

Ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποίησεως ἐνεργηθησομένη ἐν Σιγρίῳ τῇ 23 Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν δύο χιλιάδας (2,000) ὡς ἔγγιστα σύκων ἀνηκόντων εἰς τὴν Μονήν.

Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς.

Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Ὑψηλοῦ τῇ 26 Αὐγούστου 1923.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Μυτιλήνῃ Ἱερᾶς Μονῆς Ὑψηλοῦ

Διακηρύνει ὅτι

Ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν γεννησομένη ἐν Σιγρίῳ τὴν 7ην Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἡ μονοετῆς μίσθωσις τῶν βοσκοτόπων τῆς Μονῆς συμφώνως πρὸς τοὺς ὄρους τῆς διακηρύξεως ἡμῶν εὐρισκομένους ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς καὶ ἐν τῷ κοινοτικῷ Γραφείῳ Σιγρίου καὶ ἐνθα οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν.

Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Ὑψηλοῦ τῇ 10 Σεπτεμβρίου 1923.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Κλειστῶν

Διακηρύνει ὅτι,

Ἀκυρωθέντων τῶν πρακτικῶν δημοπρασίας ἐνοικιάσεως τοῦ καθαρισμοῦ τῶν δασικῶν θέσεων Μπουγαζι, Βορεινὸ, Φυλατοῦρι καὶ Πηγαδάκι τοῦ δάσους «Σκαρμαμαγκᾶ» τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κλειστῶν πρὸς ἐξαγωγήν χιλίων (1000) ζυγίων καυσόξυλων, ἐπαναλαμβάνεται αὕτη τὴν 14 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθῆσεται ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Π. Βεζμαχου, ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Κακουργιοδικείου Ἀθηνῶν.

Ὅροι διακηρύξεως εἰσὶ κατατεθειμένοι ἐν τῷ ἐνταυθα Γραφείῳ τῆς Μονῆς (ὁδὸς Βορέου 4).

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14ῃ Σεπτεμβρίου 1923.

Ὁ Ἡγούμενος
Κωνσταντῖος Λαζάρου

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Κλειστῶν

Διακηρύνει ὅτι,

Ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ τριετῆς ἐνοικίασις τοῦ ἐν θέσει «Πέραμα» τοῦ δάσους Σκαρμαμαγκᾶ μαγαζείου τῆς Ἱ. Μονῆς Κλειστῶν. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθῆσεται τὴν 14ην Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Κακουργιοδικείου Ἀθηνῶν καὶ ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Π. Βεζμαχου.

Ὅροι διακηρύξεως εἰσὶ κατατεθειμένοι ἐν τῷ ἐνταυθα Γραφείῳ τῆς Μονῆς (ὁδὸς Βορέου 4).

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14ῃ Σεπτεμβρίου 1923.

Ὁ Ἡγούμενος
Κωνσταντῖος Λαζάρου

Τῆποις «Φοίνικος», Σταδίου 38, Ἀθῆναι